



# Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

24 päivänä syyskuuta 2015\*

Valtiontuki — Julkinen yleisradiopalvelu — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Tuki, jonka Tanskan viranomaiset ovat toteuttaneet tanskalaiselle julkisen palvelun yleisradioyhtiölle TV2/Danmarkille — Julkinen rahoitus, joka on myönnetty julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä aiheutuvien kustannusten korvaamiseksi — Tuen yhteensoveltuvuus — Tuomio Altmark

Asiassa T-125/12,

**Viasat Broadcasting UK Ltd**, kotipaikka West Drayton (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan asianajajat S. Kalsmose-Hjelmborg ja M. Honoré,

kantajana,

vastaan

**Euroopan komissio**, asiamiehinään L. Flynn ja B. Stromsky,

vastaajana,

jota tukevat

**Tanskan kuningaskunta**, asiamiehinään aluksi C. Vang ja V. Pasternak Jørgensen, sittemmin Pasternak Jørgensen, avustajanaan asianajaja K. Lundgaard Hansen, ja lopuksi C. Thorning, avustajinaan asianajajat Lundgaard Hansen ja R. Holgaard,

ja

**TV2/Danmark A/S**, kotipaikka Odense (Tanska), edustajanaan asianajaja O. Koktvedgaard,

väliintulijoina,

jossa on kyse Tanskan toimenpiteistä (C 2/03) TV2/Danmarkin hyväksi 20.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/839/EU (EUVL L 340, s. 1) osittaista kumoamista koskevasta vaatimuksesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. Gratsias (esittelevä tuomari) sekä tuomarit N. J. Forwood ja C. Wetter,

kirjaaja: hallintovirkamies L. Grzegorzcyk,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.1.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

\* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

on antanut seuraavan

## tuomion

### Asian tausta ja tosiseikat

- 1 Nyt käsiteltävän kanteen kohteena on Tanskan toimenpiteistä (C 2/03) TV2/Danmarkin hyväksi 20.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/839/EU (EUVL L 340, s. 1; jäljempänä riidanalainen päätös) osittaista kumoamista koskeva vaatimus siltä osin kuin kyseisessä päätöksessä todetaan, että vaikka mainitut toimenpiteet ovat valtiontukea, ne ovat kuitenkin sisämarkkinoille soveltuvia SEUT 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Kanteen on nostanut Viasat Broadcasting UK Ltd (jäljempänä kantaja tai Viasat), joka on Tanskan markkinoilla toimiva kaupallinen televisioyhtiö ja tanskalaisen yleisradioyhtiön TV2/Danmark A/S:n (jäljempänä TV2 A/S) suora kilpailija.
- 2 TV2 A/S perustettiin korvaamaan kirjanpidollisin ja verotuksellisin vaikutuksin 1.1.2003 alkaen itsenäinen valtionyritys TV 2 Danmark (jäljempänä TV2), joka oli perustettu vuonna 1986 radio- ja televisioalasta annetun lain muuttamisesta 4.6.1986 annetulla lailla nro 335 (lov nr. 335 om ændring af lov om radio-og fjernsynsvirksomhed). TV2 A/S on, kuten oli sen edeltäjäkin TV2, toinen julkinen televisioasema Tanskassa, kun taas ensimmäinen on Danmarks Radio (jäljempänä DR).
- 3 TV2 A/S:lle, kuten aikaisemmin TV2:lle, on annettu julkisen palvelun tehtävä, jona on tuottaa ja lähettää kansallisia ja alueellisia televisio-ohjelmia. Ohjelmat voidaan lähettää muun muassa radiolaitteistoilla taikka satelliitin tai kaapelin välityksellä. Tanskan kulttuuriministeri vahvistaa TV2 A/S:n ja TV2:n julkisen palvelun velvoitteita koskevat säännöt.
- 4 Julkisten yleisradioyhtiöiden lisäksi koko Tanskan televisiomarkkinoilla toimii kaupallisia televisioyhtiöitä. Niitä ovat muun muassa yhtäältä kantaja ja toisaalta yhteenliittymä, jonka muodostavat SBS TV A/S ja SBS Danish Television Ltd -nimiset yhtiöt (jäljempänä SBS).
- 5 TV2 perustettiin valtion myöntämällä korollisella lainalla, ja sen toimintaa oli DR:n toiminnan tavoin tarkoitus rahoittaa kaikkien tanskalaisten televisionkatselijoiden maksamista lupamaksuista saatavalla tuotolla. Tanskan lainsäätäjä päätti kuitenkin, että DR:stä poiketen TV2:lla olisi mahdollisuus saada myös muun muassa mainostoiminnan tuotto.
- 6 Toisen Tanskan markkinoilla toimivan kaupallisen televisioyhtiön SBS Broadcasting SA/TvDanmarkin 5.4.2000 tekemän kantelun johdosta Euroopan yhteisöjen komissio tutki TV2:n rahoitusjärjestelmää Tanskan toimenpiteistä [TV2:n] hyväksi 19.5.2004 tehdyssä päätöksessään 2006/217/EY (EUVL 2006, L 85, s. 1, oikaisu EUVL 2006, L 368, s. 1; jäljempänä TV2 I -pätös). Kyseinen päätös kattoi vuoden 1995 ja vuoden 2002 välisen ajanjakson, ja se koski seuraavia toimenpiteitä: lupamaksuista saadut tulot, TV2:n rahoittamiseen tarkoitettujen varojen (Fonds TV2 ja Radiofonden) siirrot, tilapäisesti myönnettyt summat, vapautus yhtiöverosta, TV2:lle sitä perustettaessa myönnettyt korko- ja lyhennysvapaat lainat, käyttöpääomallainan valtiontakausta ja suotuisat ehdot valtakunnallisesta lähetystaajuudesta suoritettavalle maksulle (jäljempänä yhdessä asianomaiset toimenpiteet). Komission tutkimus koski myös TV2:lle myönnettyä lupaa käyttää paikallistaajuuksia verkotetusti ja kaikilla yhteisantennien omistajilla olevaa velvoitetta lähettää TV2:n julkisen palvelun ohjelmia laitteistollaan.
- 7 Asianomaisten toimenpiteiden tutkinnan päätteeksi komissio päätteli, että ne olivat EY 87 artiklan 1 kohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 1 kohta) tarkoitettua valtiontukea. Kyseinen päätelmä perustui arviointiin, jonka mukaan TV2:n rahoitusjärjestelmä, jolla pyrittiin korvaamaan TV2:n tarjoamasta julkisesta palvelusta aiheutuneet kustannukset, ei täyttänyt toista ja neljättä

edellytystä niistä neljästä edellytyksestä, jotka yhteisöjen tuomioistuin oli vahvistanut 24.7.2003 antamassaan tuomiossa *Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Kok.; jäljempänä *Altmark-tuomio* ja edellä tarkoitettujen edellytysten osalta *Altmark-edellytykset*, EU:C:2003:415).

- 8 Komissio päätti lisäksi, että Tanskan kuningaskunnan TV2:lle vuosina 1995–2002 myöntämät tuet lupamaksujen ja muiden TV2 I -päätöksessä kuvattujen toimenpiteiden muodossa soveltuivat sisämarkkinoille EY 86 artiklan 2 kohdan (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) mukaisesti lukuun ottamatta 628,2 miljoonan Tanskan kruunun (DKK) suuruista summaa, jonka se on luonnehtinut liian suureksi korvaukseksi (TV2 I -päätöksen 163 perustelukappale ja 1 artikla). Se määräsi siten Tanskan kuningaskunnan perimään takaisin kyseisen määrän korkoineen TV2 A/S:lta (TV2 I -päätöksen 2 artikla), joka oli tällä välin tullut TV2:n sijaan (ks. edellä 2 kohta).
- 9 Koska TV2 A/S:stä tuli TV2 I -päätöksen 2 artiklassa tarkoitetun tuen takaisinperimisen johdosta maksukyvytön, Tanskan kuningaskunta ilmoitti komissiolle 23.7.2004 päivätyllä kirjeellä sen pääomarakenteen vahvistamista koskevasta suunnitelmasta. Kyseiseen suunnitelmaan sisältyi valtion rahoitustoimenpiteiden osalta yhtäältä 440 miljoonan DKK:n suuruinen pääomasijoitus ja toisaalta 394 miljoonan DKK:n suuruinen valtion myöntämän lainan muuntaminen yhtiöpääomaksi. Komissio päätteli [TV2 A/S:n] pääomarakenteen vahvistamisesta asiassa valtioneuvoston päätös N 313/2001 6.10.2004 tekemässään päätöksessä K(2004) 3632 lopullinen (EUVL 2005, C 172, 2. 3; jäljempänä pääomarakenteen vahvistamista koskeva päätös), että kaksi TV2 A/S:n hyväksi suunniteltua toimenpidettä olivat ”tarpeen sen pääoman aikaansaamiseksi, jota TV2 [A/S] osakeyhtiöksi muuttamisen jälkeen tarvitsee sillä olevan julkisen palvelun tehtävän toteuttamiseksi” (pääomarakenteen vahvistamista koskevan päätöksen 53 perustelukappale). Komissio päätti näin ollen, että kaikki ne valtioneuvoston osatekijät, jotka voisivat liittyä TV2 A/S:n suunniteltuun pääomarakenteen vahvistamiseen, soveltuivat sisämarkkinoille EY 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti (pääomarakenteen vahvistamista koskevan päätöksen 55 perustelukappale).
- 10 TV2 I -päätöksestä on nostettu neljä kumoamiskannetta yhtäältä TV2 A/S:n (asia T-309/04) ja Tanskan kuningaskunnan (asia T-317/04) ja toisaalta TV2 A/S:n kilpailijoiden eli kantajan (asia T-329/04) ja SBS:n (asia T-336/04) toimesta.
- 11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi TV2 I -päätöksen 22.10.2008 antamallaan tuomiolla *TV2/Danmark ym. v. komissio* (T-309/04, T-317/04, T-329/04 ja T-336/04, Kok., jäljempänä *TV2 I -tuomio*, EU:T:2008:457). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tuomiossaan, että komissio oli perustellusti päätellyt, että TV2:lle annettu julkisen palvelun tehtävä täytti yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien yleisradiopalvelujen määritelmän (em. *TV2 I -tuomio*, EU:T:2008:457, 124 kohta). Se totesi kuitenkin myös, että TV2 I -päätökseen liittyi useita lainvastaisuuksia, jotka johtivat lopulta kyseisen päätöksen kumoamiseen.
- 12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi ensinnäkin tutkiessaan kysymystä siitä, johtavatko TV2 I -päätöksessä tarkoitetut toimenpiteet valtion varojen käyttöön, ettei komissio ollut perustellusti päätöstään sikäli kuin kyse oli siitä, että vuosien 1995 ja 1996 mainostulot otettiin de facto huomioon valtion varoina (edellä 11 kohdassa mainittu *TV2 I -tuomio*, 160–167 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi toiseksi, että komission suorittama tutkinta siitä, olivatko toinen ja neljäs *Altmark-edellytys* täyttyneet, ei perustunut perusteelliseen analyysiin niistä konkreettisista oikeudellisista ja taloudellisista olosuhteista, joiden mukaisesti TV2:lle tulevan lupamaksun määrä määritettiin. TV2 I -päätöksestä puutuivat näin ollen tätä seikkaa koskevat perustelut (edellä 11 kohdassa mainittu *TV2 I -tuomio*, EU:T:2008:457, 224–233 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kolmanneksi, että myös komission päätelmät, jotka koskivat tuen soveltuvuutta EY 86 artiklan 2 kohdan kannalta ja erityisesti liian suuren korvauksen olemassaoloa, olivat puutteellisesti perusteltuja. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan kyseiset puutteelliset perustelut selittyivät sillä, ettei niitä konkreettisia oikeudellisia ja taloudellisia olosuhteita, jotka ohjasivat TV2:lle tutkinnan kohteena olevan ajanjakson aikana tulevan lupamaksun määrän määrittämistä, ollut tutkittu perusteellisesti (edellä 11 kohdassa mainittu *TV2 I -tuomio*, EU:T:2008:457, 192 ja 197–203 kohta).

- 13 SBS ja kantaja nostivat kumpikin pääomarakenteen vahvistamista koskevasta päätöksestä kumoamiskanteen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kahdella 24.9.2009 antamallaan määräyksellä, että kun otetaan huomioon se, että TV2 I -päätös on kumottu, ja se, että kyseisestä päätöksestä johtuva tuen takaisinperimistä koskeva velvollisuus ja pääomarakenteen vahvistamista koskevan päätöksen kohteena olevat toimenpiteet liittyvät läheisesti toisiinsa, lausunnon antaminen edellä mainituissa asioissa raukeaa (24.9.2009 annetut määräykset SBS TV ja SBS Danish Television v. komissio, T-12/05, EU:T:2009:357, ja Viasat Broadcasting UK v. komissio, T-16/05, EU:T:2009:358).
- 14 TV2 I -päätöksen kumoamisen jälkeen komissio tarkasteli asianomaisia toimenpiteitä uudelleen. Se kuuli tässä yhteydessä Tanskan kuningaskuntaa ja TV2 A/S:ää ja sai lisäksi huomautuksia kolmansilta.
- 15 Komissio esitteli asianomaisia toimenpiteitä koskevan uuden tutkintansa tulokset riidanalaisessa päätöksessä, joka on nyt käsiteltävän kanteen kohteena ja sellaisen toisen, TV2 A/S:n nostaman kanteen (asia T-674/11, TV2/Danmark v. komissio) kohteena, johon unionin yleinen tuomioistuin on ottanut kantaa tänään antamallaan tuomiolla.
- 16 Riidanalainen päätös koskee TV2:n osalta vuosina 1995–2002 toteutettuja toimenpiteitä. Komissio on ottanut arvioinnissaan kuitenkin huomioon myös TV2 I -päätöksen jälkeen vuonna 2004 toteutetut pääoman vahvistamista koskevat toimenpiteet.
- 17 Komissio pysytti riidanalaisessa päätöksessä näkemyksensä siitä, että asianomaiset toimenpiteet olivat SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea TV2:lle (riidanalaisen päätöksen 153 perustelukappale). Se katsoi aluksi, että vuosien 1995 ja 1996 mainostulot olivat valtion varoja (riidanalaisen päätöksen 90 perustelukappale), ja päätteli tämän jälkeen valikoivan edun olemassaoloa tarkastaessaan, etteivät asianomaiset toimenpiteet täyttäneet toista ja neljättä Altmark-edellytystä (riidanalaisen päätöksen 153 perustelukappale). Vaikka komissio oli TV2 I -päätöksessä päättänyt, että 628,2 miljoonan DKK:n suuruinen summa oli liian suuri korvaus, joka oli ristiriidassa EY 86 artiklan 2 kohdan kanssa, se katsoi riidanalaisessa päätöksessä, että kyseinen summa oli asianmukainen oman pääoman varanto TV2 A/S:lle (riidanalaisen päätöksen 233 perustelukappale). Se totesi siis riidanalaisen päätöksen päätösosassa seuraavaa:
- ”1 artikla
- Toimenpiteet, jotka Tanska on toteuttanut [TV2:n] hyväksi vuosina 1995–2002 lupamaksuvarojen ja muiden tässä päätöksessä määritettyjen toimenpiteiden muodossa, soveltuvat sisämarkkinoille [SEUT] 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.”
- 18 Lopuksi on huomautettava, että Tanskan kuningaskunta on toteuttanut toimenpiteitä, jotka koskevat TV2 A/S:n pelastamista ja rakenneuudistusta. Se ilmoitti siten yhtäältä 16.6.2008 suunnitelmasta, joka koski TV2 A/S:lle lainana myönnettävää pelastustukea. Komissio hyväksyi kyseisen tuen TV2 A/S:lle myönnetystä pelastustuesta asiassa nro 287/2008 4.8.2008 tekemällään päätöksellä K(2008) 4224 lopullinen (EUVL 2009, C 9, s. 1). Viasat nosti komission päätöksestä kanteen. Unionin yleinen tuomioistuin, joka totesi, että kyseessä olevalla päätöksellä hyväksytyt tukit oli palautettu täysimääräisesti, päätti 22.3.2012 antamallaan määräyksellä, että kanne oli jäänyt tarkoituksettomaksi eikä kanteesta ollut enää tarpeen lausua (määräys 22.3.2012, Viasat Broadcasting UK v. komissio, T-114/09, EU:T:2012:144).
- 19 Tanskan kuningaskunta ilmoitti toisaalta 4.2.2009 komissiolle TV2 A/S:n rakenneuudistusta koskevasta suunnitelmasta. Komissio katsoi valtiontuesta C 19/09 (ex N 64/09), jonka Tanska aikoo toteuttaa [TV2 A/S:n] rakenneuudistuksen hyväksi, 20.4.2011 antamassaan päätöksessä 2012/109/EU (EUVL 2012, L 50, s. 21), että rakenneuudistussuunnitelma soveltuu sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti tietyin edellytyksin, joista yhtenä oli kielto suorittaa mainitun suunnitelman mukaisia tukitoimenpiteitä, koska tuensaajayhtiön tilanne oli parantunut.

Viasat nosti kyseisestä päätöksestä kumoamiskanteen. Koska Viasat peruutti kanteensa, asia poistettiin unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä 10.12.2012 annetulla määräyksellä Viasat Broadcasting UK v. komissio (T-210/12, EU:T:2012:660).

### **Asian käsittelyn vaiheet sekä asianosaisten ja väliintulijoiden vaatimukset**

- 20 Kantaja nosti käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.3.2012 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 21 Tanskan kuningaskunta toimitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 12.6.2012 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.
- 22 TV2 A/S toimitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.6.2012 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.
- 23 Unionin yleisen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi kyseiset hakemukset 12.9.2012 antamallaan määräyksillä.
- 24 TV2 A/S jätti väliintulokirjelmänsä 30.11.2012. Tanskan kuningaskunta toimitti väliintulokirjelmänsä samana päivänä.
- 25 Kantaja esitti 19.3.2013 väliintulokirjelmää koskevat kirjalliset huomautuksensa. Komissio ei esittänyt väliintulokirjelmää koskevia kirjallisia huomautuksia.
- 26 Unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoja muutettiin, ja esittelevä tuomari nimitettiin puheenjohtajaksi kahdeksanteen jaostoon, jolle nyt käsiteltävä asia näin ollen siirrettiin.
- 27 Unionin yleinen tuomioistuin (kahdeksas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.
- 28 Koska eräs jaoston tuomareista oli estynyt osallistumasta asian käsittelyyn, unionin yleisen tuomioistuimen presidentti nimesi 2.5.1991 annetun unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 32 artiklan 3 kohdan mukaisesti toisen tuomarin täydentämään jaoston kokoonpanoa.
- 29 Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 15.1.2015 pidetyssä istunnossa. Asianosaiset ja väliintulijat ovat istunnossa vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen ottaneet kantaa siihen, onko oikeusriita menettänyt nyt käsiteltävässä asiassa mahdollisesti merkityksensä, jos riidanalainen päätös kumotaan asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio nostetun kanteen johdosta.
- 30 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 31 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana ja
  - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

32 Tanskan kuningaskunta ja TV2 A/S vaativat unionin yleistä tuomioistuinta hylkäämään kanteen.

## Oikeudellinen arviointi

### *Tutkittavaksi ottaminen*

- 33 Koska riidanalaista päätöstä ei ole osoitettu kantajalle, on tarkastettava, onko sillä asiavaltuus nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä.
- 34 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätös koskee erikseen muita kuin niitä, joille se on osoitettu, ainoastaan silloin, kun tämä päätös vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan näin ollen yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (tuomio 15.7.1963, Plaumann v. komissio, 25/62, Kok., EU:C:1963:17 ja tuomio 22.12.2008, British Aggregates v. komissio, C-487/06 P, Kok., EU:C:2008:757, 26 kohta). Oikeuskäytännössä on valtiontukien alalla katsottu, että edellä mainitussa tuomiossa Plauman v. komissio (EU:C:1963:17) tarkoitettu erityinen asema on muun muassa kantajalla, jonka markkina-asemaan kyseessä olevan päätöksen kohteena oleva tuki vaikuttaa huomattavasti (em. tuomio British Aggregates v. komissio, EU:C:2008:757, 30 kohta).
- 35 Käsiteltävässä tapauksessa riidanalainen päätös koskee toimenpiteitä, joilla TV2:n toiminta rahoitettiin vuosina 1995–2002 käytännössä lähes kokonaan. Asiakirja-aineistosta ilmenee, että TV2 oli suurin toimija ja kantajan pääasiallinen suora kilpailija televisiomainosten Tanskan markkinoilla ja Tanskan tukumarkkinoilla, joilla televisioyhtiöt tarjoavat kanaviaan jälleenmyyjille. On siis katsottava, että riidanalaisen päätöksen kohteena oleva tuki vaikuttaa esillä olevassa asiassa huomattavasti kantajan markkina-asemaan edellä 34 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla.
- 36 Edellä esitetyn perusteella ja koska riidanalainen päätös koskee valtiontukia, jotka on jo maksettu ja joiden on katsottu soveltuvan sisämarkkinoille, on todettava, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi.

### *Asiakysymys*

- 37 Kantaja riitauttaa nyt käsiteltävällä kanteella riidanalaisessa päätöksessä esitetyn päätelmän, jonka mukaan TV2:lle myönnetty valtiontuet olivat sisämarkkinoille soveltuvia.
- 38 Tässä yhteydessä on korostettava, että komissio viittaa riidanalaisen päätöksen 155–159 perustelukappaleessa asianomaisten toimenpiteiden sisämarkkinoille soveltuvuutta koskevan arvioinnin yhteydessä SEUT 106 artiklan 2 kohtaan ja valtiontukisääntöjen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan 15.11.2001 antamaansa tiedonantoon (EYVL C 320, s. 5; yleisradiotoiminnasta annettu vuoden 2001 tiedonanto), jossa vahvistettiin periaatteet ja menetelmät, joita komissio aikoi soveltaa SEUT 106 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten noudattamisen varmistamiseksi.
- 39 On korostettava, että komissio antoi 2.7.2009 uuden tiedonannon valtiontukisääntöjen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan (EUVL C 257, s. 1; jäljempänä yleisradiotoiminnasta annettu vuoden 2009 tiedonanto). Tämän jälkimmäisen toimen 100 kohdassa täsmennetään kuitenkin, että komissio soveltaa riidanalaisten tukien kaltaisiin tukiin, joita ei ole ilmoitettu ja jotka on myönnetty ennen, kun kyseinen tiedonanto julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä, yleisradiotoiminnasta annettua vuoden 2001 tiedonantoa.
- 40 Komissio katsoi aluksi siinä riidanalaisen päätöksen osassa, joka koskee asianomaisten toimenpiteiden soveltuvuutta sisämarkkinoille, että niiden yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen, joita TV2:n oli tarkoitus tarjota, määritelmä oli laaja-alainen mutta SEUT 106 artiklan 2 kohdan – kun sitä luetaan EUT-sopimukseen liitettyyn jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta

vahvistettuun pöytäkirjaan, josta käytetään nimeä Amsterdamin pöytäkirja, sisällytettyjen kyseistä artiklaa koskevien tulkitsevien määräysten valossa – vaatimusten mukainen (riidanalaisen päätöksen 171 ja 172 perustelukappale). Komissio totesi tämän jälkeen, että radio- ja televisiotoiminnasta annetussa laissa (lov om radio- og fjernsynsvirksomhed) TV2:lle annetaan virallisesti ainoastaan julkisen televisiopalvelun tehtävä. Jos TV2 halusi aloittaa minkä tahansa muun lisätoiminnon, sen oli komission mukaan sitä vastoin saatava uusi tehtävänanto SEUT 106 artiklan 2 kohdan vaatimusten noudattamiseksi (riidanalaisen päätöksen 174 ja 175 perustelukappale). Komissio tutki lopuksi TV2:lle myönnetyn valtiontuen oikeasuhteisuutta keskittymällä tutkinnassaan kahteen eri näkökulmaan: yhtäältä se laski TV2:lle annetun julkisen palvelun tehtävän nettokustannukset ja tarkisti, oliko kyseisistä kustannuksista maksettu liian suuri korvaus, ja toisaalta se tutki TV2:n käyttäytymistä mainosmarkkinoilla tarkastaakseen, ettei TV2 soveltanut mainoksiinsa keinotekoisesti alhaisia hintoja kilpailijoidensa vahingoksi. Se päätteli, että asianomaiset toimenpiteet soveltuivat sisämarkkinoille.

- 41 Kantaja arvostelee tätä arviointia, joka koskee asianomaisten toimenpiteiden soveltuvuutta sisämarkkinoille SEUT 106 artiklan 2 kohdan kannalta, täsmällisesti määriteltyä menetelmää noudattaen. Se näet väittää, että kun komissio sovelsi SEUT 106 artiklan 2 kohtaa, kyseisen määräyksen sanamuoto edellytti, että toimielin ottaa myös toisen ja neljännen Altmark-edellytyksen huomioon sen tarkastamiseksi, olisivatko perussopimuksessa määrätyt kilpailusäännöt estäneet TV2:n julkisen palvelun tehtävän suorittamisen ja vaikuttiko tuki kauppaan tavalla, joka olisi ristiriidassa Euroopan unionin edun kanssa.
- 42 Kantaja ei tuo esiin muuta virhettä, jonka komissio olisi tehnyt arvioinnissaan. Se ei etenkään väitä, että asianomaisten toimenpiteiden sisämarkkinoille soveltuvuutta koskevassa arvioinnissa, jonka komissio on tehnyt yleisradiotoiminnasta annetun vuoden 2001 tiedonannon kannalta, olisi syyllistytty arviointivirheeseen.
- 43 Kanne jakautuu kahteen kanneperusteeseen, joissa kantaja väittää yhtäältä, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan asianomaisten toimenpiteiden soveltuvuutta sisämarkkinoille SEUT 106 artiklan 2 kohdan nojalla ottamatta huomioon toista ja neljättä Altmark-edellytystä ja toisaalta, että komissio ei ole perustellut niitä syitä, joiden vuoksi SEUT 106 artiklan 2 kohtaa sovellettiin nyt käsiteltävässä asiassa, vaikka toinen ja neljä Altmark-edellytys eivät olleet täyttyneet, mikä merkitsee kantajan mukaan SEUT 296 artiklan rikkomista.
- 44 Heti alkuun on korostettava, että nyt käsiteltävä kanne liittyy välittömästi ja läheisesti TV2 A/S:n, joka on asianomaisten toimenpiteiden edunsaajan seuraaja, nostamaan kanteeseen asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, jonka käsittelyyn kantaja on osallistunut väliintulijana komission vaatimuksia tukeakseen. TV2 A/S:n kanteen tarkoituksena on riidanalaisen päätöksen kumoaminen siltä osin kuin komissio on todettuaan, että asianomaiset toimenpiteet eivät täyttäneet toista ja neljättä Altmark-edellytystä, katsonut, että kyseiset toimenpiteet olivat valtiontukea ja että kyse oli uudesta tuesta.
- 45 Tänäpäsiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio antamassaan tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin on osittain hyväksynyt TV2/Danmarkin nostaman kanteen ja kumonnut riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio on katsonut, että TV2/Danmarkille Fonds TV2:n välityksellä maksetut vuosien 1995 ja 1996 mainostulot olivat valtiontukea. Kyseisen kumoamisen johdosta nyt käsiteltävä kanne on jäänyt tarkoituksettomaksi siltä osin kuin siinä vaaditaan riidanalaisen päätöksen kumoamista siltä osin kun kyseisen päätöksen mukaan Fonds TV2:n välityksellä saadut vuosien 1995 ja 1996 mainostulot olivat sisämarkkinoille soveltuvaa valtiontukea. Kuten unionin yleinen tuomioistuin on katsonut edellä mainitussa tuomiossaan, kyseisten tulojen siirtäminen ei itsessään ole valtiontukea, joten kysymys tällaisen tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille ei tule esiin. Koska kantaja esittää kuitenkin samat kanneperusteet ja väitteet kaikkien niiden toimenpiteiden osalta, jotka on riidanalaisessa päätöksessä luonnehdittu sisämarkkinoille soveltuviksi tuiksi, kyseisiä kanneperusteita ja väitteitä on joka tapauksessa tutkittava riidanalaisen päätöksen muiden osien kannalta.

- 46 Lisäksi on myös korostettava, että unionin yleinen tuomioistuin on tänään antamassaan tuomiossa asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio (88 kohta ja sitä seuraavat kohdat) päätellyt, että komissio oli päätellyt riidanalaisessa päätöksessä oikeudellisen virheen johdosta, ettei toinen Altmark-edellytys ollut täyttynyt käsiteltävässä tapauksessa. Se ei ole kuitenkaan katsonut, että kyseinen päätelmä oikeuttaisi kumoamaan riidanalaisen päätöksen, koska sen mielestä komission päätelmä, jonka mukaan neljäs Altmark-edellytys ei ollut täyttynyt nyt käsiteltävässä tapauksessa, ei ollut virheellinen. Tämä viimeksi mainittu päätelmä oli näet yksinään riittävä oikeuttamaan päätelmän, jonka mukaan asianomaiset toimenpiteet olivat (edellä 45 kohdassa mainittua toimenpidettä lukuun ottamatta) valtiontukea.
- 47 Koska kantaja ei tee väitteissään eroa toisen ja neljännen Altmark-edellytyksen välillä, vaan väittää näiden kummankin edellytyksen osalta, että komission olisi pitänyt riidanalaisien valtiontukien sisämarkkinoille soveltuvuutta arvioidessaan ottaa huomioon se, etteivät kyseiset edellytykset olleet täyttyneet, edellä 46 kohdassa mainittu unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä ei johda siihen, että jommankumman kantajan kanteensa tueksi esittämän kanneperusteen tutkiminen olisi turhaa.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee SEUT 106 artiklan 2 kohdan rikkomista

- 48 Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan, että edellä 7 kohdassa mainittu Altmark-tuomio (EU:C:2003:415) vaikuttaa välttämättä siihen tapaan, jolla komission on arvioitava valtiontuen soveltuvuutta sisämarkkinoille SEUT 106 artiklan 2 kohdan kannalta.
- 49 Se väittää erityisesti, että SEUT 106 artiklan 2 kohtaa on tulkittava suppeasti ja sitä on sovellettava yksinomaan silloin, kun perussopimuksen säännöt ja erityisesti SEUT 107 artikla ”estää” hoitamasta asianomaista julkisen palvelun tehtävää. SEUT 106 artiklan 2 kohtaa voidaan sanamuotonsa mukaan soveltaa lisäksi ainoastaan, jos kyseinen soveltaminen ei ole ristiriidassa unionin edun kanssa. Kantaja toteaa lopuksi, että toinen ja neljäs Altmark-edellytys ovat osa SEUT 107 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin siinä määritellään valtiontuen käsite. Kantaja moittii siten komissiota siitä, ettei se ole tutkinut riidanalaisessa päätöksessä, olisiko toisen ja neljännen Altmark-edellytyksen soveltaminen ”estä[nyt] – – hoitamasta” julkisen palvelun tehtävää tai ”[vaikuttanut] kaupan kehitykseen – – tavalla, joka olisi ristiriidassa unionin etujen kanssa”.
- 50 SEUT 106 artiklan 2 kohdan mukaan yrityksiin, jotka tuottavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja, sekä fiskaalisiin monopoleihin sovelletaan tämän sopimuksen määräyksiä ja varsinkin kilpailusääntöjä siltä osin kuin ne eivät oikeudellisesti tai tosiasiallisesti estä yrityksiä hoitamasta niille uskottuja erityistehtäviä. Kaupan kehitykseen ei saa vaikuttaa tavalla, joka olisi ristiriidassa unionin etujen kanssa.
- 51 SEUT 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla kilpailusäännöillä on ymmärrettävä tarkoitettavan erityisesti SEUT 107 artiklan 1 kohtaan perustuvaa kieltoa maksaa yrityksille valtiontukea; kyseisessä kohdassa määrätään, että jollei perussopimuksissa toisin määrätä, jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- 52 Kantajan esittämissä väitteissä tuodaan esiin kysymys yhtäältä Altmark-edellytysten ja toisaalta niiden edellytysten välisestä suhteesta, joiden nojalla yritykselle, joka tuottaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja, myönnetyn valtiontuen voidaan katsoa olevan SEUT 106 artiklan 2 kohdan nojalla sisämarkkinoille soveltuvaa.



- 53 Tässä yhteydessä on huomautettava, että valtiontuen sisämarkkinoille soveltuvuuden tutkinta edellyttää sitä, että tutkittavana oleva toimenpide on tukea. SEUT 106 artiklan 2 kohdasta ja muista määräyksistä ei kuitenkaan ilmene, että valtio myöntäisi kaikissa niissä tapauksissa, joissa se käyttää varojaan varmistaakseen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoamisen, valtiontuen kyseisen palvelun tarjoavalle yritykselle.
- 54 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan näet toimenpiteen luokitteluun valtiontueksi edellyttää, että kaikki SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät. On palautettava mieliin, että kyseisessä artiklassa vahvistetaan seuraavat edellytykset: ensinnäkin kyse on oltava valtion toimenpiteestä tai valtion varoilla toteutetusta toimenpiteestä, toiseksi kyseisen toimenpiteen on oltava omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, kolmanneksi toimenpiteellä on annettava etua sille, joka on toimenpiteen kohteena, ja neljänneksi toimenpiteen on vääristettävä tai uhattava vääristää kilpailua (ks. edellä 7 kohdassa mainittu Altmark-tuomio, EU:C:2003:415, 74 ja 75 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 55 Erityisesti näistä edellytyksistä sen kolmannen edellytyksen osalta, jonka mukaan kyseessä olevalla toimenpiteellä on annettava etua sille, joka on toimenpiteen kohteena, on huomautettava, että – kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut edellä 7 kohdassa mainitussa Altmark-tuomiossa (EU:C:2003:415, 84 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) – tukina pidetään sellaisia toimenpiteitä, jotka muodossa tai toisessa ovat omiaan suosimaan yrityksiä välittömästi tai välillisesti tai joita on pidettävä sellaisena taloudellisena etuna, jota edunsaajayritys ei olisi saanut tavanomaisten markkinoilla sovellettavien ehtojen mukaan.
- 56 Tästä seuraa, että kun valtio maksaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoamisen varmistaakseen kyseisen palvelun tarjoavalle yritykselle taloudellisen vastikkeen, joka vastaa kyseisen palvelun hintaa tavanomaisten markkinoilla sovellettavien ehtojen mukaan, kyse ei ole edusta, jota kyseessä oleva yritys ei olisi saanut tavanomaisten markkinoilla sovellettavien ehtojen mukaan. Tällaisessa tilanteessa ei siis ole edes kyse valtiontuesta, koska yksi niistä olennaisista edellytyksistä, jotta kyseessä oleva toimenpide voidaan luonnehtia valtiontueksi, ei täyty.
- 57 Altmark-edellytyksillä pyritään nimenomaisesti vastaamaan kysymykseen siitä, tarjotaanko yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu tavanomaisten markkinoilla sovellettavien ehtojen mukaan.
- 58 Nämä edellytykset ovat seuraavat: ensinnäkin korvauksensaajana olevan yrityksen tehtäväksi on tosiasiaa annettava julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen, ja nämä velvoitteet on määriteltävä selvästi; toiseksi ne parametrit, joiden perusteella korvaus lasketaan, on etukäteen vahvistettava objektiivisesti ja läpinäkyvästi; kolmanneksi korvaus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen, jotta voidaan kattaa kaikki ne kustannukset tai osa niistä kustannuksista, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kun otetaan huomioon kyseisestä toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämistä saatava kohtuullinen voitto, ja neljänneksi silloin, kun julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä vastaavaa yritystä ei tietyssä konkreettisessa tapauksessa valita sellaisessa julkisissa hankintoja koskevassa menettelyssä, jossa on mahdollista valita se ehdokas, joka kykenee tuottamaan kyseiset palvelut julkisyhteisön kannalta vähäisimmin kustannuksin, tarvittavan korvauksen taso on määriteltävä tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita hyvin johdetulle ja asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen kannalta riittävillä välineillä varustetulle keskivertoyritykselle aiheutuisi kyseisten velvoitteiden täyttämistä, kun otetaan huomioon toiminnasta saadut tulot ja kohtuullinen voitto (edellä 7 kohdassa mainittu Altmark-tuomio, EU:C:2003:415, 89–93 kohta).
- 59 Kuten edellä 7 kohdassa mainitun Altmark-tuomion (EU:C:2003:415) 94 kohdasta ilmenee, jos kaikki kyseiset edellytykset ovat täyttyneet, kyse ei ole edes valtiontuesta siinä mielessä, että asianomainen yritys ei ole saanut etua, jota se ei olisi saanut tavanomaisten markkinoilla sovellettavien ehtojen mukaan.

- 60 Kuten on jo korostettu, toimenpiteen luonnehtiminen SEUT 106 artiklan 2 kohdan nojalla sisämarkkinoille soveltuvaksi tueksi perustuu sitä vastoin lähtökohtaan, jonka mukaan kyseessä oleva toimenpide on tukea. Toisin sanoen silloin, kun on kyse yrityksestä, joka tarjoaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua, tällainen luonnehtiminen edellyttää välttämättä, että kyseessä oleva yritys saa kyseisen palvelun tarjoamisen vastikkeeksi edun, jota se ei olisi saanut tavanomaisten markkinoilla sovellettavien ehtojen mukaan.
- 61 SEUT 106 artiklan 2 kohdan soveltamisesta on huomautettava, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä (ks. tuomio 26.6.2008, SIC v. komissio, T-442/03, Kok., EU:T:2008:228, 144 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) on vahvistettu kolme edellytystä, joiden on täyttyvä, jotta julkisen palvelun velvoitteen täyttämistä maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea voidaan pitää sisämarkkinoille soveltuvana. Julkisen palvelun määrittelyä koskevan ensimmäisen edellytyksen mukaan kyseessä olevan palvelun on todellakin oltava yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu ja jäsenvaltion on pitänyt määritellä se selvästi tällaiseksi. Julkisen palvelun toimeksiannosta koskevan toisen edellytyksen mukaan jäsenvaltion on nimenomaisesti uskottava kyseisen julkisen palvelun tarjoaminen edunsaajayrityksen tehtäväksi. Kolmas edellytys perustuu lopuksi oikeasuhteisuuden käsitteeseen. Kyseisen edellytyksen mukaan julkisen palvelun velvoitteista huolehtivan yrityksen rahoituksen on katsottava olevan sisämarkkinoille soveltuvaa siltä osin kuin EUT-sopimuksen kilpailusääntöjen – käsiteltävässä tapauksessa valtiontukia koskevan kiellon – soveltaminen estäisi kyseiselle yritykselle osoitetun erityistehtävän hoitamisen eikä kilpailusääntöjä koskeva poikkeus saa vaikuttaa kaupan kehitykseen tavalla, joka olisi ristiriidassa unionin etujen kanssa.
- 62 Asianosaiset ovat useissa unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisemissa asioissa korostaneet sitä, että SEUT 106 artiklan 2 kohdan soveltamisedellytykset ja erät yhteisöjen tuomioistuimen edellä 7 kohdassa mainitussa Altmark-tuomiossa (EU:C:2003:415) vahvistamat edellytykset muistuttavat tietyssä määrin toisiaan. Kyse on muun muassa asioista, joissa annettiin 12.2.2008 tuomio BUPA ym. v. komissio (T-289/03, Kok., EU:T:2008:29, 160, 162 ja 224 kohta), edellä 61 kohdassa mainittu tuomio SIC v. komissio (EU:T:2008:228, 134–136 kohta), 11.3.2009 tuomio TF1 v. komissio (T-354/05, Kok., EU:T:2009:66, 116–118 kohta), 1.7.2010 tuomio M6 v. komissio (T-568/08 ja T-573/08, Kok., EU:T:2010:272, 128 kohta), 7.11.2012 tuomio CBI v. komissio (T-137/10, Kok., EU:T:2012:584) ja 16.10.2013 tuomio TF1 v. komissio (T-275/11, EU:T:2013:535, 122 kohta).
- 63 Ei voida kuitenkaan unohtaa, että vaikka edellytykset, jotka koskevat toimenpiteen luonnehtimista sisämarkkinoille soveltuvaksi tueksi, muistuttavat tietyssä määrin edellä 7 kohdassa mainittuja Altmark-edellytyksiä (EU:C:2003:415), on otettava huomioon se, että SEUT 106 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa on kyse sellaiseen perustavanlaatuisesti erilaiseen kysymykseen vastaamisesta, jota ennen on jo pitänyt vastata myönteisesti edellä 7 kohdassa mainitussa Altmark-tuomiossa (EU:C:2003:415) kyseessä olleeseen kysymykseen, joka on asianomaisen tuen soveltuvuutta sisämarkkinoille koskevasta kysymyksestä erillinen kysymys ja joka tulee esiin ennen viimeksi mainittua kysymystä.
- 64 Kantajan esittämiä eri väitteitä on tutkittava näiden yleisten seikkojen perusteella.
- 65 Kantaja esittää useita syitä, joiden vuoksi komission on sen mukaan otettava välttämättä huomioon toinen ja neljäs Altmark-edellytys arvioitaessa SEUT 106 artiklan 2 kohdan nojalla sellaisen toimenpiteen sisämarkkinoille soveltuvuutta, joka on luonnehdittu valtiontueksi sen vuoksi, ettei kumpikaan näistä edellytyksistä ole täyttynyt.
- 66 Kantaja väittää yhtäältä toisesta Altmark-edellytyksestä ensinnäkin, että komissio vaatii SEUT 106 artiklan 2 kohdan noudattamiseksi useiden sellaisten edellytysten noudattamista, jotka ovat täysin muodollisia ja joihin kuuluu muun muassa julkisen palvelun toimeksiannon täsmällistä määrittelyä koskeva edellytys. Vaikka tällaiset muodolliset vaatimukset ovat kyseisen määräyksen noudattamiseksi

tarpeellisia, kantajan mukaan näyttäisi kuitenkin johdonmukaiselta, että mainittu määräys kattaa myös vaatimuksen siitä, että jäsenvaltiot vahvistavat etukäteen objektiivisesti ja läpinäkyvästi ne parametrit, joiden perusteella julkisen palvelun velvoitteesta maksettava korvaus lasketaan.

- 67 Kantaja toteaa toiseksi, että toinen Altmark-edellytys sisältyy jo SEUT 106 artiklan 2 kohdan soveltamista koskeviin komission tiedonantoihin ja päätöksiin. Se vetoaa tässä yhteydessä komission asiakirjaan, jonka otsikko on vuoden 2005 ”Julkisen palvelun velvoitteesta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevat yhteisön puitteet” (EYVL C 297, s. 4; jäljempänä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskeva vuoden 2005 tiedonanto) ja [SEUT 106] artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen 28.11.2006 tehtyyn komission päätökseen 2005/842/EY (EUVL L 312, s. 67; jäljempänä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskeva vuoden 2005 päätös) sekä kahteen toimeen, joilla kaksi edellä mainittua toimea on kumottu ja korvattu, eli julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevista Euroopan unionin puitteista (2011) annettuun komission tiedonantoon (EUVL 2012 C 8, s. 15; jäljempänä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskeva vuoden 2011 tiedonanto) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen 20.12.2011 annettuun komission päätökseen 2012/21/EU (EUVL L 7, s. 3; jäljempänä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskeva vuoden 2011 päätös). Kantaja väittää, että kyseisten toimien mukaan on niin, että jotta SEUT 106 artiklan 2 kohtaa voidaan soveltaa, asiakirjassa, jossa julkista palvelua koskeva toimeksianto annetaan, on todettava korvauksen laskennassa, seurannassa ja tarkistamisessa käytettävät parametrit sekä järjestelyt mahdollisten liian suurten korvausten välttämiseksi ja tällaisten korvausten palauttamiseksi.
- 68 Kantaja toteaa kolmanneksi, että yleisradiotoiminnasta annetun vuoden 2009 tiedonannon 51 kohdassa on toista Altmark-edellytystä vastaava vaatimus. Kyseisen kohdan mukaan on näet niin, että jotta toimeksiantoasiakirjaa voidaan pitää SEUT 106 artiklan 2 kohdan mukaisena, siinä on määritettävä ehdot korvauksen maksamiselle sekä järjestelyt, joilla vältetään sellaisen korvauksen maksaminen, joka ylittää sen, mikä on välttämättä tarpeen julkisen palvelun tehtävän hoitamiseksi.
- 69 Neljänneksi on kantajan mukaan niin, että vaikka riidanalainen päätös on annettu yleisradiotoiminnasta annetun vuoden 2009 tiedonannon nojalla, ei ole olemassa mitään vakuuttavaa syytä, joka estäisi komissiota omaksumasta käsiteltävässä asiassa SEUT 106 artiklan 2 kohdasta tulkinnan, jonka se on vahvistanut yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevissa vuosien 2005 ja 2011 tiedonannoissa, yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevissa vuosien 2005 ja 2011 päätöksissä sekä yleisradiotoiminnasta annetussa vuoden 2009 tiedonannossa.
- 70 Kantaja toteaa toisaalta siltä osin kuin on kyse neljännen Altmark-edellytyksen vaikutuksesta arviointiin, joka koskee tuen soveltuvuutta sisämarkkinoille SEUT 106 artiklan 2 kohdan nojalla, aluksi, että julkisen palvelun laaja-alainen määrittäminen sisältää vaaran siitä, että julkisen palvelun velvoitteesta maksettavaa korvausta käytetään tosiasiaassa pelastus- ja toimintatukena. Kyseisen vaaran välttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että yhtäältä jäsenvaltioilla julkisen palvelun tehtävien määrittämisen ja myöntämisen alalla oleva laaja harkintavalta ja toisaalta kilpailun suojeleminen markkinoilla ovat oikeassa tasapainossa, komissio voisi käyttää SEUT 106 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa neljännestä Altmark-edellytyksestä johtuvaa tehokkuusvaatimusta. Kantaja väittää tämän jälkeen, että unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jonka mukaan tehokkuutta koskevalla kriteerillä ei ole merkitystä tutkittaessa tuen soveltuvuutta sisämarkkinoille, on annettu edellä 7 kohdassa mainittua Altmark-tuomiota (EU:C:2003:415) aikaisemman oikeuskäytännön perusteella ja sitä voidaan joka tapauksessa arvostella. Se väittää lisäksi, että komissio tunnustaa itse tehokkuutta koskevan kriteerin merkityksen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevassa vuoden 2011 tiedonannossa ja vuoden 2011 tiedonannossa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle yleishyödyllisiä taloudellisia palveluja koskevien

EU:n valtioneuvoston päätöksen uudistuksesta (asiakirja KOM(2011) 146 lopullinen). Kantaja väittää lopuksi, että SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa koskevasta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhdenvertaisen kohtelun ja avoimuuden periaatteet ovat esteenä sille, että viranomaisen luovuttaa julkisia palveluja koskevan konsession jollekin yhtiölle sitä kilpailuttamatta.

- 71 Kantaja päätelee edellä esitetystä, että toinen ja neljäs Altmark-edellytys ovat osa sitä SEUT 106 artiklan 2 kohdassa vahvistettua testiä, joka koskee valtiontuen soveltuvuutta sisämarkkinoille. Näiden kummankin edellytyksen on siis vaikutettava välttämättä siihen tapaan, jolla komissio soveltaa soveltuvuutta koskevaa kriteeriä SEUT 106 artiklan 2 kohdan nojalla.
- 72 Johtopäätöksenä on todettava kantajan katsovan, että riidanalaisessa päätöksessä on oikeudellinen virhe siltä osin kuin komissio ei ole tehnyt päätelmiä, jotka sen olisi pitänyt tehdä sen toteamuksen perusteella, että TV2:lle maksettu korvaus julkisesta palvelusta ei täyttänyt toista ja neljättä Altmark-edellytystä.
- 73 On todettava, että vaikka kantaja vetoaa useisiin syihin, joiden vuoksi toisen ja neljännen Altmark-edellytyksen olisi välttämättä vaikutettava arviointiin, joka koskee sellaisen toimenpiteen, joka on luonnehdittu valtiontueksi sen vuoksi, ettei kumpikaan näistä edellytyksistä ole täyttynyt, soveltuvuutta sisämarkkinoille SEUT 106 artiklan 2 kohdan kannalta, se pidättäytyy täsmentämästä kyseisen väitteen vaikutuksen luonnetta ja ulottuvuutta.
- 74 Kaikkien kantajan kirjelmässään esittämien seikkojen perusteella on kuitenkin katsottava kantajan väittävän ensimmäisessä kanneperusteessaan lähinnä, että riidanalaisessa päätöksessä on oikeudellinen virhe siltä osin kuin komissio on katsonut asianomaisten toimenpiteiden olevan sisämarkkinoille soveltuvia SEUT 106 artiklan 2 kohdan nojalla, vaikka kyseiset toimenpiteet eivät täyttäneet toista ja neljättä Altmark-edellytystä.
- 75 Tällaista kanneperustetta ei voida hyväksyä.
- 76 Tässä yhteydessä ensinnäkin oikeuskäytännöstä ilmenee, että se, että asianomaiset toimenpiteet eivät täytä toista ja neljättä Altmark-edellytystä, ei estä pitämästä kyseisiä toimenpiteitä, jotka on siis luonnehdittu valtiontueksi, SEUT 106 artiklan 2 kohdan nojalla sisämarkkinoille soveltuvina.
- 77 Unionin yleinen tuomioistuin totesi edellä 62 kohdassa mainitussa tuomiossa TF1 v. komissio (EU:T:2009:66, 130 ja 140 kohta) muun muassa, että edellä 7 kohdassa mainitun Altmark-tuomion (EU:C:2003:415) täysin selvästä sanamuodosta seuraa, että kyseisessä tuomiossa vahvistettujen neljän edellytyksen yksinomaisena ja ainoana tarkoituksena on kyseessä olevan toimenpiteen luokittelu valtiontueksi ja täsmällisemmin edun olemassaolon määrittäminen ja että kyseisiä edellytyksiä ei saa sekoittaa SEUT 106 artiklan 2 kohdan, jonka tarkoituksena on tarkastaa valtiontukea merkitsevän toimenpiteen soveltuvuus sisämarkkinoille, soveltamisedellytyksiin.
- 78 Samassa edellä 62 kohdassa mainitussa tuomiossa TF1 v. komissio (EU:T:2009:66, 132–139 kohta) unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että edellä 7 kohdassa mainitusta Altmark-tuomiosta (EU:C:2003:415, 105 kohta) ilmenee, että SEUT 106 artiklan 2 kohtaa sovelletaan edelleen tilanteissa, joissa korvaus on luonnehdittava valtiontueksi, koska se ei täytä Altmark-edellytyksiä. Unionin yleinen tuomioistuin huomautti myös, että edellä 7 kohdassa mainittua Altmark-tuomiota (EU:C:2003:415) aikaisemmassa oikeuskäytännössä ei ollut millään tavalla katsottu, ettei SEUT 106 artiklan 2 kohtaa voida soveltaa julkisen palvelun velvoitteita hoitaville yrityksille maksettuihin korvauksiin, jotka on luonnehdittu valtiontueksi sillä perusteella, etteivät ne täytä Altmark-edellytyksiä.
- 79 Kantaja kieltää, että se vaatisi unionin yleistä tuomioistuinta muuttamaan edellä 62 kohdassa mainitussa tuomiossa TF1 v. komissio (EU:T:2009:66) omaksumaansa kantaa. Se väittää sitä vastoin, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole kyseisessä tuomiossa vastannut kysymykseen siitä, vaikuttiko edellä 7 kohdassa mainittu Altmark-tuomio (EU:C:2003:415) jollakin tavalla SEUT

- 106 artiklan 2 kohdan nojalla tehtävään tutkintaan silloin, kun on kyse julkisesta palvelusta maksettavasta korvauksesta. Kyseinen tuomio ei siis sen mukaan estä katsomasta, että edellä 7 kohdassa mainitun Altmark-tuomion (EU:C:2003:415) on välttämättä vaikutettava siihen tapaan, jolla komissio soveltaa soveltuvuutta koskevaa kriteeriä SEUT 106 artiklan 2 kohdan kannalta.
- 80 Tässä yhteydessä on todettava, että vaikka edellä 7 kohdassa mainitussa Altmark-tuomiossa (EU:C:2003:415) yksilöidään neljä erillistä edellytystä, kyseiset edellytykset eivät kuitenkaan ole toisistaan täysin riippumattomia. Kolme viimeistä edellytystä ovat sisäisesti johdonmukaisia ja riippuvat tässä mielessä tietyllä tavalla toisistaan.
- 81 Objektiivisten ja läpinäkyvien parametrien vahvistaminen korvauksen laskemiseksi – mitä toisessa Altmark-edellytyksessä vaaditaan – on näet välttämätön edellytys siihen kysymykseen vastaamiselle, ylittääkö kyseinen korvaus sen, mikä on tarpeen, jotta voidaan kattaa kaikki ne kustannukset tai osa niistä kustannuksista, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kuten kolmannessa Altmark-edellytyksessä todetaan. Siihen kysymykseen vastaamiseksi, ylittääkö korvaus sen, mikä on tarpeen, on aluksi määritettävä se, mikä on tarpeen. Kolmannen Altmark-edellytyksen noudattamisen valvomiseksi on kuitenkin nojaututtava objektiivisiin ja läpinäkyviin parametreihin, kuten toisessa Altmark-edellytyksessä todetaan.
- 82 Neljäs Altmark-edellytys täydentää toista Altmark-edellytystä. Ei ole riittävää, että yritykselle, jonka tehtäväksi on annettu julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen, maksettavan korvauksen laskemiseksi vahvistettavat parametrit ovat objektiivisia ja läpinäkyviä, kuten toisessa Altmark-edellytyksessä todetaan. Lukuun ottamatta sitä tilannetta, jossa kyseessä oleva yritys valitaan julkisia hankintoja koskevassa menettelyssä, jossa on mahdollista valita se ehdokas, joka kykenee tuottamaan kyseiset palvelut julkisyhteisön kannalta vähäisimmin kustannuksin, neljännessä Altmark-edellytyksessä todetaan, että kyseisten parametrien on perustuttava esimerkiksi hyvin johdetusta ja asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen kannalta riittäväillä välineillä varustetusta keskivertoyrityksestä.
- 83 Ei ole myöskään unohdettava sitä testin tavoitetta, jonka mukaisesti neljän Altmark-edellytyksen noudattamista koskeva analyysi suoritetaan ja jona on välttää, että korvaus sisältää taloudellisen edun, joka on omiaan suosimaan korvauksen saajana olevaa yritystä suhteessa sen kilpailijayrityksiin (edellä 7 kohdassa mainittu Altmark-tuomio, EU:C:2003:415, 90 kohta). Kuten on jo korostettu (edellä 57 kohta), kyse on sen määrittämisestä, tarjotaanko yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu tavanomaisten markkinoilla sovellettavien ehtojen mukaan, jolloin yritykselle, joka tarjoaa kyseisen palvelun, maksettu taloudellinen vastike ei ole etu, jota kyseinen yritys ei olisi saanut tällaisten ehtojen mukaan, eikä se ole näin ollen valtiontukea (edellä 59 kohta).
- 84 SEUT 106 artiklan 2 kohdan soveltamisen osalta on tosin totta, että unionin yleinen tuomioistuin on edellä 62 kohdassa mainitussa tuomiossaan BUPA ym. v. komissio (EU:T:2008:29, 224 kohta) korostanut, että kolmas Altmark-edellytys on suurelta osin sama kuin kyseisen määräyksen soveltamisesta annetussa oikeuskäytännössä vahvistettu oikeasuhteisuutta koskeva kriteeri.
- 85 On kuitenkin täsmennettävä, että vaikka molemmissa tapauksissa sovelletaan lähtökohtaisesti samaa kriteeriä, sen soveltamisen asiayhteys ja tavoite poikkeavat kummassakin tapauksessa toisistaan.
- 86 SEUT 106 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa ei ole enää kyse sen määrittämisestä, tarjotaanko yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu tavanomaisten markkinoilla sovellettavien ehtojen mukaan. Kyseisen määräyksen soveltaminen edellyttää valtiontuen olemassaoloa, mikä merkitsee määritelmän mukaan (ks. edellä 83 kohta) sitä, että kyseessä olevaa palvelua ei tarjota tällaisten ehtojen mukaan.
- 87 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on edellä 62 kohdassa mainitun tuomionsa M6 v. komissio (EU:T:2010:272) 140 kohdassa huomauttanut, tuen oikeasuhteisuuden arvioinnilla pyritään SEUT 106 artiklan 2 kohdassa ehkäisemään se, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua

- tuottava toimija saa rahoitusta, joka on suurempi kuin julkisen palvelun nettokustannukset. Tämän vuoksi sillä, voiko yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä yleisradiopalveluja tuottava yritys täyttää julkisen palvelun velvoitteensa pienemmin kustannuksin, ei ole merkitystä arvioitaessa, onko kyseisten palvelujen rahoittaminen valtion varoista yhteensopiva unionin valtioneuvoston päätösten kanssa.
- 88 Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun kustannukset, jotka on otettava huomioon SEUT 106 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa, ovat toisin sanoen kyseisestä palvelusta aiheutuvia todellisia kustannuksia sellaisina, kuin ne ovat, eivätkä sellaisina, kuin ne olisivat voineet tai niiden olisi pitänyt olla, hyvin johdetun ja riittävillä välineillä varustetun keskivertoyrityksen esimerkiksiin perustuvien objektiivisten ja läpinäkyvien laskentaperusteiden nojalla.
- 89 Tässä yhteydessä oikeasuhteisuutta koskeva kriteeri otetaan huomioon yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun todellisten kustannusten arvioimiseksi, jos komission on tehtävä arvio, koska sillä ei ole käytössään selvitysaineistoa, jonka nojalla kyseisten kustannusten täsmällinen määrä voitaisiin laskea. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on yleisemmin pääteltävä, että tuki, jolla on tarkoitus kattaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta aiheutuvat kustannukset, ei sovellu sisämarkkinoille, jos sen määrä ylittää kyseisen palvelun todelliset kustannukset.
- 90 Tämän vuoksi toisen ja neljännen Altmark-edellytyksen mahdollisella noudattamatta jättämisellä – vaikka sillä olisikin merkitystä tutkittaessa sitä, tarjotaanko tällainen palvelu tavanomaisten markkinoilla sovellettavien ehtojen mukaan – ei ole merkitystä arvioitaessa tuen oikeasuhteisuutta SEUT 106 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa. Kantajan näkemys johtaa näet loppujen lopuksi siihen, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut olisi aina tarjottava tavanomaisten markkinoilla sovellettavien ehtojen mukaan. Jos tällainen vaatimus hyväksytään, kilpailusääntöjen soveltamisella saatettaisiin oikeudellisesti tai tosiasiallisesti estää yrityksiä, jotka tuottavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja, hoitamasta niille uskottua erityistehtävää, mikä SEUT 106 artiklan 2 kohdalla pyritään nimenomaan estämään (ks. vastaavasti edellä 62 kohdassa mainittu tuomio M6 v. komissio EU:T:2010:272, 136 kohta).
- 91 Tällainen näkemys johtaa lisäksi loogiseen pättitilanteeseen, koska se merkitsee sitä, ettei tukea voida todeta sisämarkkinoille soveltuvaksi SEUT 106 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jolleivät kaikki Altmark-edellytykset ole täyttyneet, missä tapauksessa kyseessä oleva toimenpide ei olisi edes tukea (edellä 62 kohdassa mainittu tuomio TF1 v. komissio, EU:T:2013:535, 144 kohta).
- 92 Edellä 76–91 kohdassa esitettyjen seikkojen valossa on myöskin hylättävä merkityksettöminä ne kantajan väitteet, jotka perustuvat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevien vuosien 2005 ja 2011 tiedonantojen sekä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevien vuosien 2005 ja 2011 päätösten teksteihin. Kuten yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevien vuosien 2005 ja 2011 päätösten johdanto-osista ja 1 artikloista sekä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan vuoden 2005 tiedonannon 2 kohdan viimeisestä virkkeestä ja yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan vuoden 2011 tiedonannon 7 kohdasta ilmenee, kaikki kyseiset tekstit koskevat sellaisten korvausten soveltuvuutta, jotka on luonnehdittava valtioneuvoksi sen vuoksi, etteivät ne täytä Altmark-edellytyksiä. Näin ollen kyseisissä teksteissä olevan maininnan käsitteistä, jotka saattavat näyttää samankaltaisilta kuin toisen tai neljännen Altmark-edellytyksen muotoilussa käytetyt käsitteet, ei voida tulkita tarkoittavan sitä, että kun komissio tutkii sellaisten korvausten soveltuvuutta, jotka on Altmark-edellytysten jäädessä täyttymättä luonnehdittu valtioneuvoksi, sen on otettava huomioon se, etteivät nämä kaksi edellytystä olleet täyttyneet.
- 93 Lisäksi on komission tavoin huomautettava, ettei yhtäkään näistä teksteistä voida missään tapauksessa soveltaa TV2:lle maksettuihin korvauksiin. Yhtäältä on näet todettava yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevien vuosien 2005 ja 2011 tiedonantojen osalta, että ensimmäiseksi mainitun 3 kohdassa ja viimeksi mainitun 8 kohdassa suljetaan nimenomaisesti niiden

soveltamisalojen ulkopuolelle julkinen yleisradiotoiminta. Toisaalta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevien vuosien 2005 ja 2011 päätösten osalta on todettava, että TV2:lle myönnettyjen tukien määrä ylittää kynnyksarvot, joiden alapuolella kyseisiä päätöksiä sovelletaan.

- 94 Myöskään yleisradiotoiminnasta annettua vuoden 2009 tiedonantoa ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa (ks. edellä 39 kohta).
- 95 Teksti, jota nyt käsiteltävässä tapauksessa sovelletaan siihen arviointiin, joka koskee asianomaisten toimenpiteiden soveltuvuutta sisämarkkinoille SEUT 106 artiklan 2 kohdan kannalta, on yleisradiotoiminnasta annettu vuoden 2001 tiedonanto. Kyseisessä tekstissä ei ole kuitenkaan mitään soveltuvuutta koskevaa vaatimusta, joka vastaisi toista ja neljättä Altmark-edellytystä. Tässä yhteydessä on korostettava komission, Tanskan kuningaskunnan ja TV2 A/S:n tavoin, ettei kantaja ole riitauttanut vuoden 2001 tiedonannon pätevyyttä ylemmänasteisten oikeussääntöjen kannalta.
- 96 Lopuksi on huomautettava, että – toisin kuin kantaja väittää – komission ei tarvinnut tukeutua vuoden 2005 jälkeen annettuihin tiedonantoihin ja päätöksiin, jotka kantaja mainitsee kanteessa, mutta tämän lisäksi se ei myöskään voinut tehdä näin.
- 97 Kun komissiolla on laaja harkintavalta, kuten sillä on arvioitaessa valtiontukien soveltuvuutta sisämarkkinoille, se voi näet antaa suuntaviivoja siitä tavasta, jolla se aikoo soveltaa kyseessä olevaa määräystä johonkin alaan tai tietyntyyppisiin tukiin.
- 98 On kuitenkin todettava, että kun komissio antaa tällaisia käytännesääntöjä ja ne julkaisemalla ilmoittaa, että niitä sovelletaan tuosta hetkestä lähtien niissä tarkoitettuihin tilanteisiin, se rajoittaa oman harkintavaltansa käyttämistä eikä voi poiketa näistä säännöistä sillä uhalla, että sen mahdollisesti katsottaisiin loukanneen yleisiä oikeusperiaatteita, kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta tai luottamuksensuojan periaatetta (tuomio 11.9.2008, Saksa ym. v. Kronofrance, C-75/05 P ja C-80/05 P, Kok., EU:C:2008:482, 60 kohta).
- 99 Lopuksi on huomautettava väitteestä, jonka mukaan SEUT 49 ja SEUT 56 artikla sekä yhdenvertaisen kohtelun ja avoimuuden periaatteet ovat esteenä sille, että viranomainen luovuttaa julkisia palveluja koskevan konsession jollekin yhtiölle sitä kilpailuttamatta, että edellä 7 kohdassa mainitussa Altmark-tuomiossa (EU:C:2003:415) ei itsessään todeta, etteikö julkisen palvelun tehtävää voitaisi antaa yritykselle sitä kilpailuttamatta. Kyseisessä tuomiossa otetaan näet käyttöön korvauksen tason tarkastamista koskeva menetelmä, jota sovelletaan silloin, kun julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä huolehtivaa yritystä ei ole jossakin konkreettisessa tapauksessa valittu julkisia hankintoja koskevassa menettelyssä. Oikeuskäytännön mukaan SEUT 106 artiklan 2 kohdan soveltamisedellytyksiin ei missään tapauksessa kuulu vaatimus siitä, että jäsenvaltion on täytynyt noudattaa tarjouskilpailumenettelyä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen antamiseksi (ks. vastaavasti edellä 61 kohdassa mainittu tuomio SIC v. komissio, EU:T:2008:228, 145 ja 146 kohta).
- 100 Edellä esitetystä seuraa, ettei komissio ole tehnyt oikeudellista virhettä todetessaan riidanalaisessa päätöksessä, että asianomaiset toimenpiteet soveltuivat sisämarkkinoille SEUT 106 artiklan 2 kohdan nojalla, vaikka se olikin päätelty, ettei nuo samat toimenpiteet täyttäneet toista ja neljättä Altmark-edellytystä.
- 101 Ensimmäinen kanneperuste on siis hylättävä perusteettomana.

Toinen kanneperuste, joka koskee SEUT 296 artiklassa tarkoitettua perustelujen puuttumista

- 102 Kantaja väittää toisessa kanneperusteessa, että riidanalaisesta päätöksestä puuttuvat perustelut siltä osin kuin komissio ei ole esittänyt syitä, jotka oikeuttivat hyväksymään TV2:lle myönnetyn tuen SEUT 106 artiklan 2 kohdan nojalla, vaikka asianomaiset toimenpiteet eivät täyttäneet toista ja neljättä

Altmark-edellytystä. Riidanalaisen päätöksen 159 perustelukappaleesta ja sitä seuraavista perustelukappaleista ilmenee, että komissio on nyt käsiteltävässä tapauksessa suorittanut vain ”normaalin” soveltuvuutta koskevan tutkinnan, joka perustuu yleisradiotoiminnasta annettuun vuoden 2001 tiedonantoon ja muodostuu kolmesta vaiheesta. Komissio ei sitä vastoin ole selvittänyt, oliko poikkeaminen toisesta ja neljännestä Altmark-edellytyksestä SEUT 106 artiklan 2 kohdan mukaista eikä etenäkään sitä, estikö kyseisten edellytysten soveltaminen välttämättä julkisen palvelun suorittamisen.

- 103 Tässä yhteydessä on riittävää todeta, että se, että päätöksessä on ohitettu se rooli, joka toisella ja neljännellä Altmark-edellytyksellä on arvioitaessa asianomaisten toimenpiteiden soveltuvuutta sisämarkkinoille, ei johdu komission tekemästä päättelyvirheestä eikä riidanalaisesta päätöksestä puuttuvista perusteluista vaan siitä, että kyseisessä päätöksessä sovelletaan arviointikehystä, joka poikkeaa siitä arviointikehyksestä, jonka kantaja asettaa etusijalle.
- 104 Lisäksi on todettava, että komissio on riidanalaisen päätöksen 157–270 perustelukappaleessa esittänyt yksityiskohtaiset perustelut sen oikeuttamiseksi, että asianomaiset toimenpiteet soveltuivat sisämarkkinoille yleisradiotoiminnasta annetun vuoden 2001 tiedonannon nojalla, ja ettei kantaja ole esittänyt mitään väitettä kyseisten perustelujen osalta.
- 105 Tässä tilanteessa ei voida katsoa, että riidanalainen päätös olisi perusteltu puutteellisesti.
- 106 Toinen kanneperuste on siis hylättävä.

TV2:n aluetoimitusten rahoittamiseen myönnettyjen varojen luonnehtiminen valtiontueksi

- 107 Kantaja esittää vastauksessa väitteitä, joilla se pyrkii vastaamaan komission esittämiin lausumiin vastineessa, joka on toimitettu asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, jossa kantaja on osallistunut asian käsittelyyn väliintulijana komission vaatimuksia tukeakseen.
- 108 Edellä 107 kohdassa mainituilla komission lausumilla pyritään vastaamaan TV2 A/S:n asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, nostaman kanteen kolmanteen kanneperusteeseen. TV2 A/S on kyseisessä kanneperusteessa väittänyt, että riidanalaisen päätöksen 194 perustelukappaleesta ilmenee, että komission mukaan TV2:n Fonds TV2:lta vuosina 1997–2002 saamat lupamaksutulot, jotka TV2 on tämän jälkeen ohjannut alueellisille asemilleen, olivat TV2:lle myönnettyä valtiontukea. TV2 A/S on katsonut, että – toisin kuin mainitusta perustelukappaleesta ilmenee – TV2 ei ollut niiden lupamaksutulojen saaja, jotka se oli siirtänyt aluetoimituksilleen. TV2 on näet toiminut ”maksukanavana” siirtämällä Fonds TV2:sta saadut rahasummat aluetoimituksille.
- 109 Komissio on väittänyt kyseisessä asiassa jättämässään vastineessa, että TV2 A/S on tulkinut virheellisesti riidanalaisen päätöksen 194 perustelukappaletta. Komissio on tässä yhteydessä väittänyt, ettei TV2 ollut sen aluetoimituksille siirrettyjen varojen edunsaaja, ja myöntänyt siten TV2 A/S:n edellä mainitussa asiassa esittämän kanneperusteen oikeellisuuden. Komission mukaan tämä on päättänyt oikeusriidan tältä kohdin.
- 110 Viasat on ottanut etäisyyttä komission asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, toimittamassa väliintulokirjelmässä esittämiin huomautuksiin. Se on korostanut kuitenkin, ettei se voinut komission vaatimuksia tukevana väliintulijana riitauttaa komission omaksumaa näkemystä. Se ei siis voisi myöskään vaatia unionin yleistä tuomioistuinta tutkimaan riidanalaisen päätöksen laillisuutta siltä osin kuin on kyse TV2:n aluetoimituksilleen siirtämien varojen luonnehtimisesta, koska TV2 A/S on komission lausumien johdosta vaatinut unionin yleistä tuomioistuinta hylkäämään sen kolmannen kanneperusteen tarkoituksettomana. Kantaja on tämän vuoksi päättänyt esittää väitteensä nyt käsiteltävän asian yhteydessä.



- 111 Kantaja väittää asiakysymyksestä, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan riidanalaisen päätöksen 194 perustelukappaleessa, että TV2:n aluetoimituksilleen myöntämät varat eivät olleet valtiontukea. Se väittää, ettei TV2 ollut pelkkä välikäsi, jonka kautta valtion varat ohjattiin aluetoimituksille, vaan kyseisten varojen todellinen saaja.
- 112 Tässä yhteydessä on muistutettava, että 2.5.1991 annetun unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdasta ja 48 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että kannekirjelmässä on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista ja että asian käsittelyn kuluessa ei saada vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin.
- 113 Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, ettei kanneperustetta, joka perustuu sellaiseen väitettyyn lainvastaisuuteen, joka saattoi olla tiedossa ja johon olisi voitu vedota silloin, kun kanne jätettiin, voida pitää sellaisiin oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin perustuvana kanneperusteena, jotka ovat tulleet esille käsittelyn aikana (ks. vastaavasti tuomio 30.9.1982, *Amylum v. neuvosto*, 108/81, Kok., EU:C:1982:322, 25 kohta ja tuomio 2.3.2010, *Evropaiki Dynamiki v. EMSA*, T-70/05, Kok., EU:T:2010:55, 120 kohta).
- 114 Käsiteltävässä tapauksessa on aluksi todettava, ettei kantaja ole esittänyt kanteessa mitään kanneperustetta, joka koskee sitä, että TV2:lle myönnetty varat, jotka TV2 siirsi aluetoimituksilleen, on luonnehdittu – tai niitä ei ole luonnehdittu – valtiontueksi. Nyt käsiteltävää kanneperustetta ei näin ollen voida pitää kanteessa esitetyn kanneperusteen laajentamisena vaan se on uusi kanneperuste, johon vedotaan asian käsittelyn kuluessa. Sen tutkittavaksi ottaminen riippuu näin ollen siitä, onko käsittelyn aikana tullut esiin mahdollisia tosiseikkoja tai oikeudellisia seikkoja.
- 115 Kantaja väittää, että kyseessä olevaa tukea koskevat lausumat, jotka sisältyvät komission asiassa T-674/11, *TV2/Danmark v. komissio* esittämään vastineeseen, muodostavat käsittelyn aikana esiin tulleen seikan.
- 116 Komissio on kuitenkin kyseisillä lausumilla vain esittänyt oman näkemyksensä riidanalaisen päätöksen 194 perustelukappaleen tulkinnasta. Kyseinen perustelukappale, kuten riidanalainen päätös kokonaisuudessaan, olivat kantajan tiedossa kanteen nostamisajankohtana, eivätkä ne luonnollisestikaan ole käsittelyn aikana esiin tulleita seikkoja. Nyt käsiteltävä kanneperuste, joka on esitetty menettelyn kuluessa ilman, että 2.5.1991 annetun työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdassa määrätyn kaltaiset olosuhteet, jotka voivat oikeuttaa tällaisen esittämisen, olisivat täyttyneet, on siis jätettävä tutkimatta.
- 117 Koska kaikki kanneperusteet on hylätty, on pääteltävä, että siltä osin kuin nyt käsiteltävä kanne on säilyttänyt tarkoituksensa (ks. edellä 45 kohta), se on hylättävä.

### **Oikeudenkäyntikulut**

- 118 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian olennaisilta osin, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission esittämien vaatimusten mukaisesti.
- 119 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tanskan kuningaskunta vastaa näin ollen omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 120 Koska TV2 A/S ei ole muodollisesti vaatinut, että kantaja velvoitetaan korvaamaan välintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa siltä osin kuin siinä vaaditaan kumoamaan Tanskan toimenpiteistä (C 2/03) TV2/Danmarkin hyväksi 20.4.2011 annettu komission päätös 2011/839/EU siltä osin kuin komissio on katsonut, että TV2/Danmark A/S:lle Fonds TV2:n välityksellä maksetut vuosien 1995 ja 1996 mainostulot ovat valtiontukea.**
- 2) **Kanne hylätään muilta osin.**
- 3) **Viasat Broadcasting UK Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.**
- 4) **Tanskan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**
- 5) **TV2/Danmark vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Gratsias

Forwood

Wetter

Julistettiin Luxemburgissa 24 päivänä syyskuuta 2015.

Allekirjoitukset